

Benoemd in commissies

**Commissie
Arbeidszaken**

uurloners: J. W. Reijndorp, A. de Ridder, I. J. van de Velde;
maandloners 1 t/m 6: P. ten Pierick, H. A. Vorster;
maandloners 7 en hoger: F. A. de Roos, R. C. Vink.

**Classificatie-
commissie**

uurloners: P. J. Schouten;
maandloners: P. ten Pierick.

**Veiligheids-
commissie**

J. L. Dannis, J. Difs, D. v. d. Elst, W. J. 't Hart, A. Schippers, H. Verver.

**Studiefonds
en opleidingen**

M. C. H. van den Anker, M. van Dongen (plv.), F. A. de Roos, M. Reimerink (plv.).

**Ondersteu-
ningsfonds**

M. van Dongen, H. A. Vorster (plv.), E. A. Mos, A. de Ridder (plv.), P. ten Pierick, M. C. H. van den Anker (plv.).

**Commissie
Ziektezoort**

M. van Dongen, W. J. 't Hart (plv.).

**Ontspannings-
commissie**

meijuffrouw M. Caspers, A. de Ridder, B. Blijsterveld, W. J. Zegers (plv.).

Tariefcommissie

P. ten Pierick, tevens secretaris.

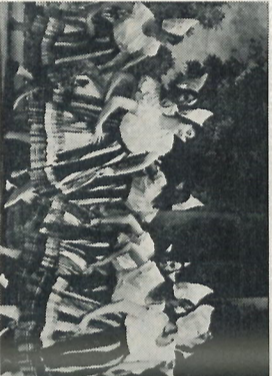
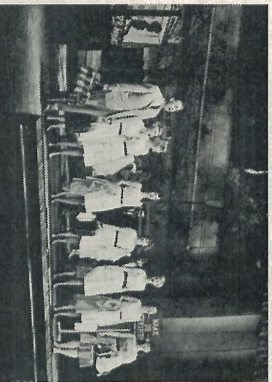
**Commissie
Huisvestingszaken**

G. J. Booden, L. P. Laarbuch, H. A. Verkuylen.

**Commissie
Jeugdzaken**

M. C. H. van den Anker, A. de Ridder, M. van Dongen (plv.).

Ons personeel en zijn ontspanning

Als ik dit schrijf is het dinsdagmorgen kwart voor 12. Buiten miezert het en mijn paraplu aan de kapstok herinnert mij eraan dat het al regende toen ik vanmorgen van huis ging. De lucht is grauw en de zwipende takken van de bomen voor ons gebouwd trachten tevergeefs hun bruینگekleurde bladeren vast te houden.

Na een paar mooie nazomerweken heeft de herfst definitief zijn intrede gedaan. Voor de zoveelste maal kom ik tot de ontdekking dat de tijd zich niet laat vasthouden en opnieuw vindt deze zekerheid in mij een gewillig slachtoffer.

Een kwartier geleden kreeg ik bezoek van een collega, met wie ik jaren heb samen gewerkt. Hij kwam afscheid nemen, zoals er al verscheidenen hebben gedaan. Echt een gebeurtenis om mij nog meer te overtuigen van de nutteloosheid van alles. „Jammer dat ook hij weggaat“, mijmer ik en dan gaat de fluit van 12 uur. Er wordt geklopt. „Ja.“ Een cursist meldt zich. Hij is geslaagd voor een examen en geeft grif toe, dat het hem moeite heeft gekost. „Maar ik heb aan mijn toekomst gedacht“, zegt hij, „en dan zet je wel alles op alles. Maar wat ik vragen wilde“, voegt hij eraan toe, „doen we binnenkort nog wat voor ons personeel?“ Ineens herinner ik mij zijn gezicht; hij is opgetreden op een van onze Bonte Avonden. De groep, waarvan hij deel uitmaakte, is inmiddels uitgebreid en zij willen graag hun collega's nog eens een prettige avond bezorgen. „Zodra wij mensen hebben gaan wij weer wat doen“, antwoord ik aarzelend. Als hij vertrokken is heeft de wereld van het verleden plaats gemaakt voor die van de toekomst. Maar wat betekent die toekomst in een bedrijf als er geen ontspanning is zoals wij die kenden in tiden van grotere zekerheid. Is het niet zo, dat wij moeten proberen, juist in deze tijd, de ontspanning voor en door ons personeel te stimuleren. „Man, wat ben ik blij dat jij geweest bent“, dank ik. Voor het slot van dit artikelje verwijfs ik naar de oproep elders in dit blad.

G. C. K.

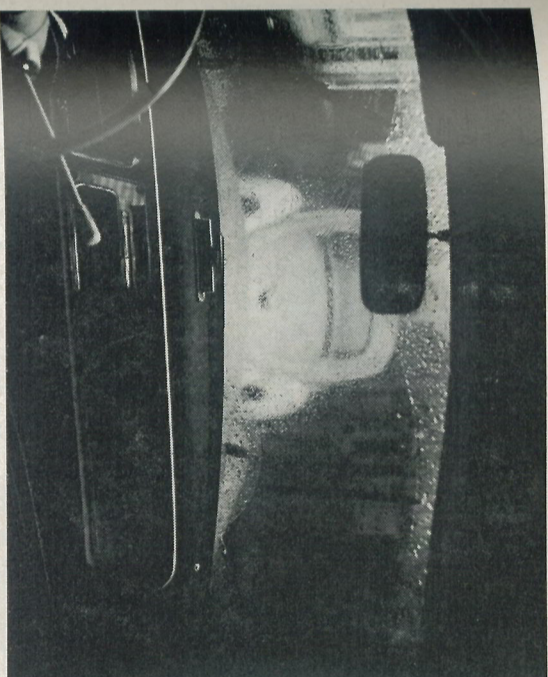
Ik ben een passagier van u, al heeft u mij nog nooit gezien. Toch reis ik altijd met u mee. Naast en bij iedereen zit ik, de alomtegenwoordige. Soms voelt u mijn aanwezigheid, vaag en in de verte. Dan weer besett u: hij is er. Want in een fits dringt zich mijn verschrikkelijke aanwezigheid aan u op. Koud, kil, en onontkoombaar. En u voelt de huiveringwekkende streling van mijn hand.

Ik zit naast het vrijlende stelletje dat zich in knusse omarming laat voortsuizen over de zesbaans autosnelweg. Deze twee zijn zich van mijn tegenwoordigheid allerminst bewust en van hun omgeving merken ze weinig op. Hij houdt het stuur losjes in de hand en met zijn rechterhand omklemt hij het meisje, dat zich warm tegen hem aandrukt. Haar moderne kapsel kriebelt zachtjes in zijn gezicht en haar uitstekend gekozen parfum streekt zijn neukorgaan. Ze zijn gelukkig en volmaakt tevreden met elkaar, wie kan dit geluk verstoren? De snelheidsmeter staat op honderdzwintig kilometer.

En kijk daar eens, die grote vrachtwagen, die met een negentig-kilometervaart de machtige verkeersbrug komt afdaveren. Het is mooi stralend weer en de weg is in uitstekende conditie. De chauffeur van die wegraus is een kranige kerel. Meester van zijn wegkasteel. Wie kan hem benaderen? Zie eens wat een tomeloze energie er uit zijn voortraurende autoberg spreekt. De motor dreunt een machtig lied en zingt als een honderdstemmig koor de tromf van de techniek. De chauffeur luistert dro-meng naar die machtige cadans en voelt zich prettig en tevreden.

Even die wegkruiper inhalen, die daar voor hem zit. Hij kijkt in zijn spiegel en begint een inhaalmanoeuvre. Dan wordt hij in zijn te-vreden gesceen gestoord door een nijding-gillende claxon. Snel brengt onze chauffeur zijn wegraus weer naar rechts. Een persoonsauto werd haast door de masto-dont in elkaar gedrukt. Even, even maar streelde ik met mijn hand over de ogen van de chauffeur. Want hij zit al vele uren achter het stuur. De vracht moet de boot nog halen. Moet op tijd aankomen. Tijd is geld. Maar ik schuif de cabine in want het woord behagelijk hier.

Kijk nu eens. Wij naderen een kruising en daar komt een sportwagen met hoge snelheid aanstormen. Vlak bij de kruising aangekomen stopt hij met glillende remmen om op het laatste moment onze grote

Een ongenode gast

Jeroen van de Brink

vrachtwagen de voorrang te verlenen waarop deze recht heeft. O, ik weet het wel. De bestuurder van de sportauto was beslist niet van plan ineens de voorrangsweg op te rijden. Maar voor de sport is het wel leuk om net te doen alsof en de remmen zijn toch goed. Dus wat kan hem gebeuren? De bestuurder van de sportwagen is een jonge, sportieve knaap. Knap, gezond en sterk. Hij heeft autohand-schoenen aan: u weet wel, met van die

gaatjes op de knokkels. En boven het dashboard prijkt tromfanteilijk een houten racestuur. Achter op de wagen schitteren transfers in vele bonte kleuren en op de voorruit zitten kogelgaten geplakt. Hij heeft een dubbelloops Broemm-uitlaat zodat je van ver zijn schuurlijzer al hoort aankomen. Wat kan hem gebeuren? Zijn reactievermogen is uitstekend en hij reageert snel en fel op de meest onverwach-

Vervolg pag. 4 kolom 1

Jubileum

heer C. Kruys

Beste Kruys,

Op 10 november 1941 kwam je in dienst bij Van der Heem N.V.

Op 1 september 1966 werd je overge-plaast naar de afdeling Codificatie en hier werk je dan inmiddels 70 dagen, dat wil zeggen het 129e deel van 25 jaar. Je begrijpt, dat ik dus even mijn licht heb opgestoken op de afdelingen waar je voordien gewerkt hebt.

Je bent destijds gestart in de afdeling Galvano en daar bleef je ruim 15 jaar. Dat men thans 10 jaar na je overplaatsing nog weet, dat je aan het chroombad stond en dat door Kruys altijd prima werk afgeleverd werd, is wel een bewijs, dat men in deze afdeling waardering had voor je ver-richtingen.

Om redenen van gezondheid werd je in 1957 overgeplaatst naar het Centraal Ser-

vice Onderdelen Magazijn.

Na ruim negen jaar magazijndienst moest je in verband met een te verwachten reorganisatie van deze dienst opnieuw worden overgeplaatst, ditmaal naar de afdeling Codificatie.

Al met al ben je gedurende deze 25 jaar elke afdeling, waarin je kwam te werken, langdurig trouw gebleven en dit geeft ons organisatie van deze dienst opnieuw worden overgeplaatst, ditmaal naar de afdeling Codificatie.

I. C. Rauws

De Commerciële Afdeling VDH-E te Den Haag zal 10 november a.s. een jubilaris in haar midden hebben, namelijk de heer G. Haasnoot, die dan 12½ jaar bij ons werkzaam is. In die tijd heeft hij een bazenfunctie bekleed en was assistent op de Kostprijsadministratie. Onze gelukwensen met dit jubileum.

Een ongenode gast (vervolg)

te situaties. Toch zit ik graag en veel naast hem.

Een neef van hem heeft een iets minder behagelijke zitplaats. Zijn voertuig is wat eenvoudiger en heeft maar twee wielen. Hier zit ik wat ongemakkelijk achterop maar zijn rijstijl vergeeft veel en ik geniet ervan. Zijn hand hoog op het stuur en iets achterover gezeten dans hij met een virtuos gemak tussen het drukke verkeer in de stad door. Zo huppelt hij als een prima ballerina tussen en langs de auto's. Hij slijpt door nauwe spleten. En met trekere bewegingen schiet hij nog juist voor een grote twintig-tonner langs. Ondanks het minder gerieflijke van de zitplaats zit ik graag bij hem achterop.

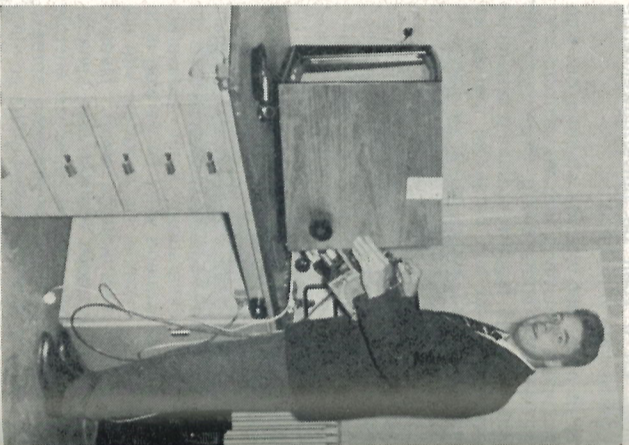
Zijn tegenpool mag ik ook wel. Het is een gepensioneerde oude heer. Hij had nog wat geld en dat heeft hij besteed aan een autootje. Hij had een rijbewijs en het kon nog net verlengd, zodoende. En nu gaat hij in zijn kostbaar bezit de kinderen en kleinkinderen af. Ja hij rijdt keurig, zijn rijstijl is zeer voorzichtig te noemen. Kijk, daar gaat hij een bocht om. Knippenlichtje aan en hoeps naar links. Wat zegt u? In het spiegelje kijken? Moet dat dan? Voor de oorlog moest dat toch immers ook niet. Ik steek toch zeker mijn pijl uit. Neen hoor, laat een ander ook maar uitkijken.

Dat die mijnheer achter hem haast een gat in de vloer van zijn auto trapt om het autootje van de gepensioneerde mijnheer te ontwijken, doet de oude baas niets. Ik vraag me trouwens af of hij het in de gaten had. En als hij het gemerkt heeft zal hij vast zeggen: „Laat ze maar wat langzamer rijden. Al die haast tegenwoordig. Kalm aan, dan breekt het lijntje niet, zeg ik altijd maar”. Nee, het zijne niet. Een weggebruiker in dezelfde klasse is de lieve Juffrouw, vrijgezel, middebare leel-

Als ik toesia is het snel en verschrakkelijk. Weinig waarschuwingen deel ik uit. De eerste zijn duidelijk en klaar. Dan strak ik af, onverbiddelijk. De licht gestrafte mensen met een paar weken weer op en misschieten lopen ze dan een beetje mank. Of ze houden er een paar littekens van over. De middenklasse loopt met kunstbenen of met een plaat op de scheder. Sommigen leren met haken eten. Denk niet dat dit alle straffen zijn. Er zijn er talloze en uw fantasie schiet te kort om de pijnen die erbij horen maar in benadering te kunnen voorstellen. De zwaarste klasse echter ziet mij. En in hun laatste ogenblikken hebben ze spijt. Heel veel spijt.

Spreekuur Ondernemingsraad

Het spreekuur van de Ondernemingsraad Maanweg, dat tegenwoordig dinsdags gedurende de pauzes wordt gehouden, zal ingaande de week van 7 november vijf-dags worden gehouden in de kamer van het OR-secretariaat, begane grond hoofdgebouw (naast kamer mej. Reinink), van 16.30—17.00 uur.

Op de valreep kunnen wij de heer B. M. Kerperien nog gelukwensen met zijn jubileum. De functie van TV-monteur bij onze Technische Dienst te Enschede zal hij door een structuurwijziging in onze onderneming voor een functie elders verwisselen. Gefeliciteerd met uw 12½-jarig jubileum op 10 november a.s.

Redacteur: C. Schrevel
met medewerking van
mejl. R. C. Hartsuiker, Den Haag
N. J. M. Noordendorp, Den Haag
Redactie-adres:
Postbus 1060, Den Haag
Telefoon (070) 81 43 11, toestel 429

het V.D.H.-tje

VANDER HEEBEM

Nr 911

11 nov. 1966

WEEKLIJKS VERSCHIJNEND PERSONEELSORGaan VAN VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG EN SNEEK

BERICHT UIT WOOMERA

Hier in Woomera beginnen de werkzaamheden in het preparatiegebouw. Dat is een grote hal met werkplaatsen en kantoorruimtes. Hier worden de raketonderdelen uitgepakt, getest of ze nog werken en vervolgens wordt het geheel samengesteld, waarna het samengestelde gedeelte nog eens getest kan worden, voordat de betreffende trap van de raket in de toren gemonteerd wordt.

Tenminste zo zou het moeten gebeuren. In de praktijk is dat anders. Dan is het een prestigekwestie voor elk team om de eigen trap zo snel mogelijk in de toren op te stellen en vervolgens ter gelegenheid daarvan een party te organiseren. In het gebouw bevindt zich een complete P.U. Check-Out installatie, bestaande uit een dubbele kast met laden vol elektro-

Vanuit de lanceerbasis bij Woomera ontvingen wij het tweede artikel van Ir. K. C. Bredius over zijn belevenissen bij de raketlancering.

Tot goed begrip van hetgeen volgt een korte uiteenzetting over de functie van onze apparatuur.

Baanprogramma

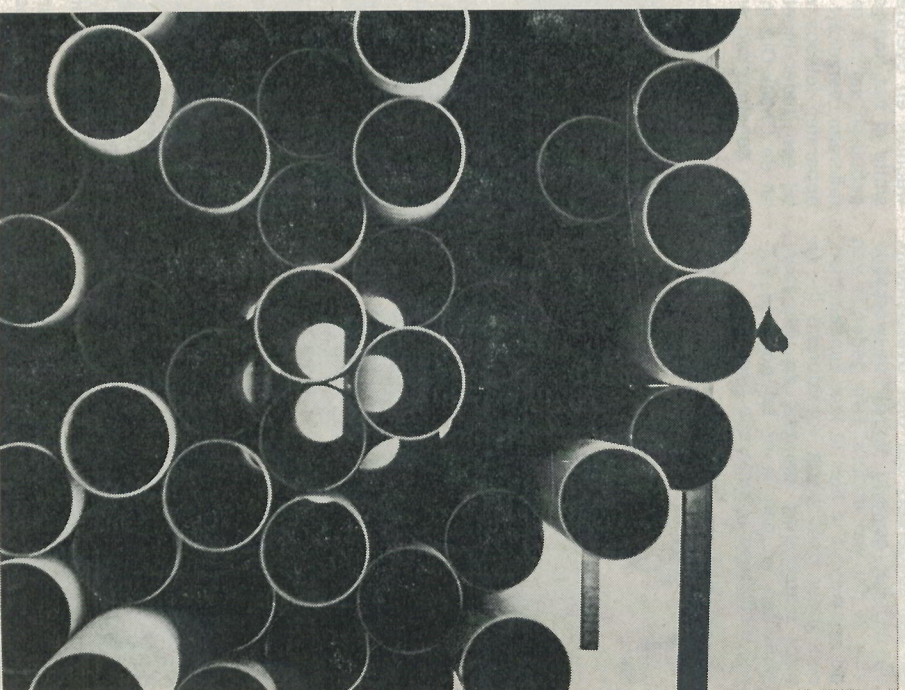
Een raket stijgt verticaal en gaat daarna geleidelijk aan over tot een horizontale vlucht. Dat gaat niet zomaar, zo'n overgang wordt van tevoren nauwkeurig berekend en als baanprogramma aan de raket meegegeven. In de door ons vervaardigde programma-eenheid bevindt zich onder andere dit programma. Elders in de raket is het zogenaamde platform ingebouwd. Dit dient om de programma-eenheid (in het vervolg met P.U. aangeduid) gegevens te verschaffen omtrent de werkelijke stand van de raket ten opzichte van de situatie op het moment van de start. Om een ingewikkelde zaak maar eenvoudig voor te stellen; zonder het platform is de P.U. als een blinde piloot in een stikdonkere nacht zonder kompas en hoogtemeter.

Bijsturing

In de praktijk zal de werkelijke baan wel afwijken van de geprogrammeerde, zodat een correctie vanaf de grond mogelijk moet zijn. Hiertoe bevindt zich in de raket de zogenaamde guidance transponder met een decoder welke laatste direct met de P.U. verbonden is. In de P.U. wordt de werkelijke stand van de raket vergeleken met die van het baanprogramma, de guidance correcties worden in rekening gebracht en afhankelijk van het resultaat worden de motoren bijgestuurd.

nica. Alle functies van de P.U. kunnen hier getest worden. De resultaten worden zichtbaar op zogenaamde cijferbuisen en kunnen ook met een printer op een strook papier afgedrukt worden. Onderweg naar de lanceerplaats, 3 km verder, bevindt zich het Equipment Centre, in het vervolg aangeduid met EC-6. Daar is een grote zaal met lange rijen kasten, vol met apparatuur en in een van die rijen bevindt zich de VDH-kast. Deze is wat minder uitgebreid dan die in het preparatiegebouw. De controle en uitlees-eenheid ontbreekt hier, die bevindt zich weer in een andere zaal met vele rijen consoles vol schakelaars, knoppen en lampjes in vele kleuren. Dat is de ruimte van waaruit het zogenaamde afstellen plaatsvindt. Weer 11½ km verder bevindt zich de lanceerplaats. Daaronder is de testpost, een zaal vol apparatuur die noodzakelijk dichtbij de raket opgesteld moet zijn. Ook hier bevindt zich nog een VDH-apparaat, de

(Zie trap op pag. 2)

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Woomera (2e trap)

buffervoeding, een toestel dat dient voor stroomvoorzorging van de P.U. en tevens voorkomt dat de batterij van de P.U. ontladen wordt. Eerst 1 minuut voor de start wordt de stroomvoorziening door de batterij overgenomen.

Raketopbouw

De raket zelf wordt opgebouwd in een toren, een 650 ton wegend stalen gevaarte op wielen, 40 meter hoog en met 8 verdiepingen. De apparatuur voor de derde trap wordt ingebouwd op de zevende verdieping. De vloeren zijn gedeeltelijk opklapbaar en de toren kan dan worden weggevoerd, waardoor de raket vrij komt te staan. Naast de raket bevindt zich dan nog een mast, waaraan de zogenaamde navelsnoeren zijn opgehangen. Dat zijn kabels die de verbinding met de grondapparatuur in stand houden tot vlak voor de start. Dan worden ze automatisch losgegooid en resteert alleen nog maar een radioverbinding. Het centrum van de activiteiten bevindt zich in EC-6. Daar heeft onze apparatuur verbinding met het Operational Monitoring System (O.M.S.) van de derde trap. Dit bestaat uit een lange rij kasten met apparaten die het onder andere mogelijk maken om alle meettegengens te registreren en te controleren. De door onze Check-Out verzamelde gegevens kunnen worden uitgeprint of op een recorder worden uitgeschreven. Van hieruit worden de apparaten die in de raket ingebouwd zijn afzonderlijk en in samenwerking met andere beproefd.

Werkschema

Er is een schema waarin al die bezigheden van dag tot dag geprogrammeerd zijn en dat suggereert dat hier overzichtelijk en ordelijk gewerkt wordt. In werkelijkheid is dat wel anders. Een gedeelte van de apparatuur is hier te laat aangekomen, een ander deel wordt voortdurend in- en weer uitgebouwd vanwege de vele mankementen en een is er tot nog toe vrijwel uitsluitend in reparatie geweest.

G. Ch. de Keizer ing. 25 jaar bij Van der Sleem

Op 17 november 1941 trad de heer De Keizer in dienst bij de toenmalige „N.V. Leko Ap- paratenfabriek“ in Utrecht, als MTS-er werktuigbouw/elektrotechniek. Deze arbeidsovereenkomst werd bij overname van het bedrijf „Leko“ op 14 oktober 1946 door Van der Heem voortgezet.

Na achtereenvolgens dertien jaren chef van de wikkelfabricsafdeling te zijn geweest, volgde op 21 januari 1963 de benoeming tot chef van de nieuwe controle-afdeling van de Telco. Zonder te kunnen steunen op kennis en ervaring op het terrein van de elektronica, kreeg de heer De Keizer in de groeiende Telco-fabriek de moeilijke taak om leiding te gaan geven aan de controlewerkzaamheden, die tot dan onder de montagechefs hadden gerssoreerd. Met veel toewijding en plichtsbetrachting werd mede door de heer De Keizer en zijn medewerkers de kwaliteit van de starfighter zand-ontvangers tot een niveau gebracht, waardoor de naam Van der Heem als leverancier van een kwaliteitsproduct op het gebied van militaire apparatuur bekend werd en de kansen op herhalingsopdrachten geopend werden.

Deze goede resultaten konden en kunnen echter uitsluitend door de produktie-afdelingen met inbegrip van de controle bereikt worden, indien de betreffende statioargen in teamverband daarbij een goede ondersteuning geven evenwel met duidelijke onderkenning van elkaars taken en verantwoordelijkheden.

Veel waardering heb ik voor de wijze waarop de heer De Keizer na zijn langdurige in-valditeit vorig jaar, zijn moeilijke taak weer opnam, gebruikmakend van zijn goede analytische en administratieve kwaliteiten en inzichten.

Gaatne wens ik Van der Heem toe dat zij nog vele jaren zal mogen rekenen op deze goede eigenschappen en op uw kennis van de lopende militaire projecten.

H. Hoefman.

Hoe minder iemand er vanaf weet, des te meer fouten hij weet te bedenken.

Tergerstijling kan ik vermelden dat er nog geen fouten zijn aangetoond en dat geen enkele vertraging een gevolg is van onze apparatuur. Integendeel, in vergelijking met anderen maken wij hier een beste beurt. Er markeert nogal wat aan het instrumentarium van de derde trap.

Voor deze lancering is vooral de beproeving van het guidance en controle-systeem waarvan de P.U. het centrum is, van belang. Tot nog toe is het niet gelukt dit systeem te beproeven. Alle pogingen daartoe zijn mislukt doordat de platformelektronica telkens al defect bleek te zijn voor de test kon beginnen. Het is wel opwerkend dat een ander platform dat onderweg is ook defect is.

De O.M.S. bevat een computer die diverse meetpunten in de raket bewaakt, in die zin dat nagegaan wordt of de meetwaarden wel binnen de toleranties liggen. Zo niet, dan kan dat aanleiding geven tot een „stop action“ tijdens het automatisch aftellen gedurende de laatste 5 minuten. Nu is dat gemakkelijk te voorkomen door ze uit bepaalde punten te liquideren door ze uit het computerprogramma te halen. Dat werkt goed, maar als je ze er bijna allemaal uit moet halen, dan is er kennelijk nog iets niet in orde.

Statische firing

Het is nu twee uur voor „static firing“. Dat is een lanceerproef waarbij de raket door stevige klemmen op de grond gehouden wordt, terwijl de motoren op volle kracht werken. Enkele uren geleden is de O.M.S. uitgevallen en ondanks koortsachtig zoeken is de fout nog niet gevonden. Daardoor is ook de verbinding van de P.U. met de Check-Out verbroken. Hoe dit afloopt zal ik voor een volgende keer bewaren.

Dank zij de kwaliteit van onze apparatuur heb ik daarover vannacht geen zorgen en heb ik ruimschoots gelegenheid gehad om een artikel voor het VDH-tje te schrijven.

Ir. K. C. Bredius,

VDH-vertegenwoordiger in Woomera.

Leve de opera!

Ontboezemingen over verzamelen als hobby, de opera en haar sterren, door de heer G. Raven.

HAAR ALIA SCALA GIUSEPPE DI STRANO in „TOSCA“ Foto: Piccinini/Alti

REGELMATIG KUNT U HEM ZIEN STAAN, 'S AVONDS BIJ EEN VAN ONZE UITGANGEN, WAAR HIJ DAN OP EEN VRIJEDIJKE MAAR BESLISTE MANIER U OF MIJ NAAR EEN VISITATIERUIMTE VERWIJST. U KUNT HEM AANTREFFEN IN EEN LOGE, SURVEILLEREND OVER HET BINNENTERREIN OF 'S NACHTS EENZAAM OP POST, WAKEND OVER ONZE GEBOUWEN. IN EEN VAN DE TERLOOPSE GESPREKKEN DIE MIJ MET HEM HADDEN, KWAM EEN ANDERE PORTIER RAVEN NAAR VOREN: DE MAN DIE U ALLES KAN VERTELLEN OVER DE OPERA EN HAAR STERREN!

GRAAG LATEN MIJ HEM OVER ZIJN HOBBY AAN HET WOORD!

Voor ik over mijn verzameling ga vertellen, wilde ik het graag met u over verzamelen in het algemeen hebben. Wat is verzamelen? Iets bijeen brengen, dat geen massaproduct is en met zo weinig mogelijk kosten. Een postzegelverzamelaar, die alles bij de handelaar koopt zonder op geld te kijken, heeft géén hobby. Er moet mijns inziens in een hobby weinig geld gaan zitten: sparen voor een kostbaar stuk. OK, maar niet van moeders huishoudgeld! Moelte en tijd mogen ons nooit weerhouden als wij iets zeldzams willen bemachtigen. Dat zeldzame hoeft niet altijd kostbaar te zijn. Dat is het alleen voor ons zelf. Een sigarenbandje of sulkerzakje, ansichtkaart of etiket is alleen voor de verzamelaar een kostbaar bezit. Moelte om het te bemachtigen is voor de verzamelaar in hart en niereen nooit teveel. Ik ben zelf eens 2 1/2 uur in slecht weer op stap geweest voor één handtekening, kwam 's nachts om 1 uur thuis, driftnat en met steenkoude voeten, zonder handtekening. Zo'n poging zonder succes mag je als verzamelaar nooit ontmoedigen. Hoe meer moeite het kost, hoe dierbaarder het bezit.

Ik ben als kind begonnen met sigarenbandjes, via postzegels bij luchtpost en luchtvaartcuriosia terechtgekomen. Daarna kreeg de opera mij in haar ban. Door het luisteren naar grammofoonplaten werd ik nieuwsgierig naar de mensen achter die stemmen en zo ontstond mijn tegenwoordige hobby.

Theresa Berganza

Samen met Theresa Berganza op de foto.

Op dit moment is mijn verzameling uitgegroeid tot een 12-tal albums met foto's van operazangers en -zangeressen. Al die foto's komen direct van de artiesten zelf. Kopen of ruilen is er niet bij. Het grootste gedeelte is verworven aan de artiestenuitgangen van K. & W., de Koninklijke Schouwburg, Diiigentia en het Concertgebouw. Vele uren met mooi of slecht weer heb ik op de artiesten gewacht. Maar het was en is de moeite waard. Slechts enkele foto's van oudere, niet meer actieve artiesten heb ik via correspondentie verkregen: Kirsten Flagstad, Galli-Curci; Lauritz Melchior, Julius Patzak om er een paar te noemen. Tot de groten van vandaag, die ik er persoonlijk om kon vragen behoren o.a.: Callas, Tebaldi, Sutherland, Schwarzkopf, Schock, Schlipa en vele bekende Nederlanders. Honderden foto's, groot en klein, in operakostuum of avondtoilet, maar alle voorzien van een échte handtekening.

Daarnaast behoort bij mijn verzameling een kaartstelsysteem met alle persoonlijke gegevens als: geboortedatum en eerste optreden, platen die gemaakt zijn en wat ik van hun carrière te weten ben gekomen. Een hobby kost veel tijd maar geeft enorm veel plezier. Vooral als de verzamelingen goed is opgezet. Hoeveel verzamelingen liggen niet in oude schoenenendozen op een stoffige zolder? Je moet je verzameling altijd kunnen én durven laten zien. De mijne ligt altijd ter inzage. Ook voor u als u er belangstelling voor heeft.

BIJ EEN JUBILEUM

Vijfentwintig jaar is een hele tijd. Maar wij kunnen ons nog goed herinneren dat je met een witte schildersoverall aan bij ons kwam werken. Zoals de krullenjongen vroeger bij de timmerman, begon jij als veegjongen op onze afdeling. Je deed je werk zo rustig en weloverwogen dat wij je ook wel eens met een speciaal karweitje konden belasten. Je bent hierna snel een vakman geworden en uiteindelijk heb je je draai gevonden als draaier.

Het moeilijkste en nauwkeurigste draaiwerk is voor jou geen probleem meer en het is altijd een genoegen dit werk in ontvangst te nemen.

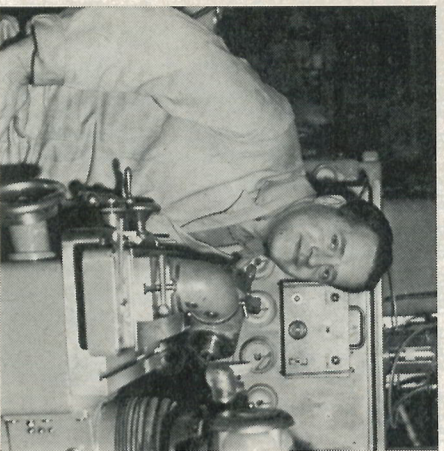
Via de werkplaats voor de Telco ben je uiteindelijk in de meetapparatingroep terechtgekomen. Hier doe je ook instrumentmakerswerk. Het ontwikkelen van een las-tige maal wordt door jou met inzicht en vakmanschap tot een goed einde gebracht. Wij hopen nog vele jaren met je samen te werken. Jou en je familie wordt een prettigitte feestdag toegewenst door je tegenwoordige en je eerste chef,

C. Bloot
M. Huysman.

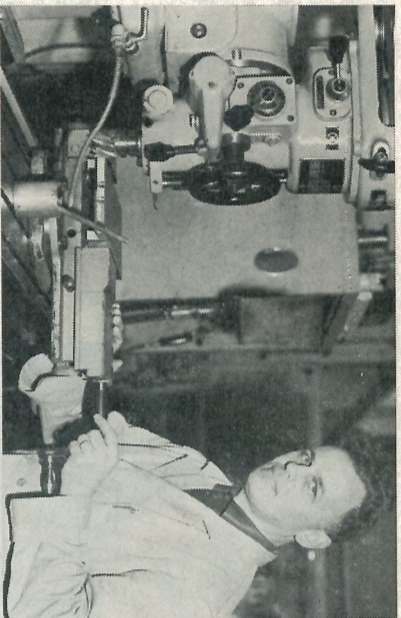
De receptie zal plaatsvinden woensdag 16 november a.s. om 17.00 uur in de kantine van de Kastenfabriek, Den Haag.

HIJKOMT, DE GOEDE SINT

Op de middag van 3 december a.s. zal Sint-Nicolaas bij de kinderen van de medewerkers bij Van der Heem Den Haag op bezoek komen en hen met Herman Broekhuizen een prettige middag bezorgen. Kaarten voor kinderen van 4 t/m 8 jaar kunnen gedurende de pauzes worden afgehaald in de kantine van het Ontspanningsgebouw op 22 november. In de kantine van de Kastenfabriek op 23 november.

17 november a.s. zal de heer G. van der Kleij, werkzaam in de Gereedschapsmakerij Den Haag, 121^{1/2} jaar bij ons in dienst zijn. De verandering van beroep (hij had een opleiding voor bakker en is nu pro-fieslijper) is hem kennelijk goed bevallen.

J. C. de Konink

Op de school

DEN HAAG: Jacqueline, dochter van C. T. v. d. Tol, Gereedschapsbureau, d.d. 12-10-1966; Esther, dochter van C. van Die, Administratieve hulpdiensten, d.d. 15-10-1966. DEN HAAG: Mathieu Reinier Erwin, zoon van M. D. A. de Groodt, Constructiebu-reau Industriële Elektronica en Onderwa-terdetectie, d.d. 22-9-1966. DEN HAAG: Christina Maria, dochter van J. Arcanjo da Cruz, Plaatsbewerking, d.d. 26-10-1966; Edwin Josephus Quartus, zoon van J. J. A. van Kleef, Administratieve Hulpdiensten, d.d. 24-10-1966. SNEEK: Saakia Judith, dochter van J. C. Ploeg, Expeditie, d.d. 4-10-1966. SNEEK: Steve Andrew, zoon van F. Koll-mus, Huishoudelijke Dienst, d.d. 22-10-1966.

Hartelijk dank

Ziekentroost, chef en collega's hebben mij tijdens mijn ziekte bijzonder verrast met hun attenties, waarvoor ik hen hartelijk dank zeg.

J. H. Verdaasdonk,
Personeelszaken.

Mede namens mijn vrouw wil ik de leden van de GESP alsmede chef, bazen en personeel van de Draaierij, platenspelers en Solexmontage hartelijk bedanken voor de mooie cadeaus die ik mocht ontvangen bij mijn afscheid.

C. Daniëlse,
Draaierij

Ondergetekende dankt hiemede de afde-ling Ziekentroost voor het zeer fraaie bloemstukje dat hem vanuit Den Haag tijdens zijn ziekte werd toegezonden.

R. Bakker,
Utrecht

Mede namens mijn vrouw bedank ik ieder-een hartelijk voor de belangstelling en goede gaven tijdens mijn ziekte.

Th. A. Oosterlaken,
Mech. afd. Elektronica

Hiermede betuig ik mijn hartelijke dank voor de genoten belangstelling en gaven tijdens mijn ziekte.

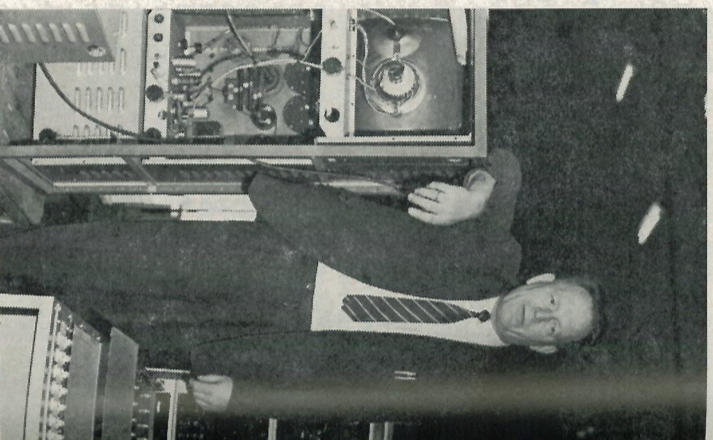
A. A. M. von Scheven,
Kwaliteitsgroep.

Het heeft mij zeer verheugd dat ik gedu-rende mijn ziekte door mijn collega's met allerlei attenties ben verrast. Hartelijk dank daarvoor.

H. Romijn,
Interne Transportdienst.

In de boot

DEN HAAG: P. Verhoeven, Technische Documentatie, met mejuffrouw E. E. de Winkel, d.d. 7-9-1966. DEN HAAG: E. C. Klein Nagelvoort, Eido-laboratorium, met mejuffrouw C. van Zwel, d.d. 9-11-1966. SNEEK: E. Bil, Administratie, met mejuf-frouw H. B. Draaijer, d.d. 14-10-1966.

121^{1/2} jaar bij Van der Heem, 121^{1/2} jaar op de afdeling Goederenontvangst. Een dub-bel jubileum dus voor de heer A. Schol-man in Den Haag, die 17 november a.s. in het zonnetje zal worden gezet.

Redacteur: C. Schrevel
met medewerking van
mej. R. C. Hartsulker, Den Haag
N. J. M. Noordendorp, Den Haag
Redactie-adres:
Postbus 1060, Den Haag
Telefoon (070) 81 43 11, toestel 429

het V.D.H.-tje

Nr 912

18 nov. 1966

WEKELIJKS VERSCHIJNEND PERSONEELSORGaan VAN VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG EN SNEEK

Ondernemingsraad

Onderging Metamorfose

Een van de deelnemers van de Studiebijeenkomst van de Ondernemingsraad Maanweg, de heer S. Blijleven, heeft in onderstaand artikel zijn indrukken weergegeven.

Achterzijde kasteel „Oud Poelgeest”.

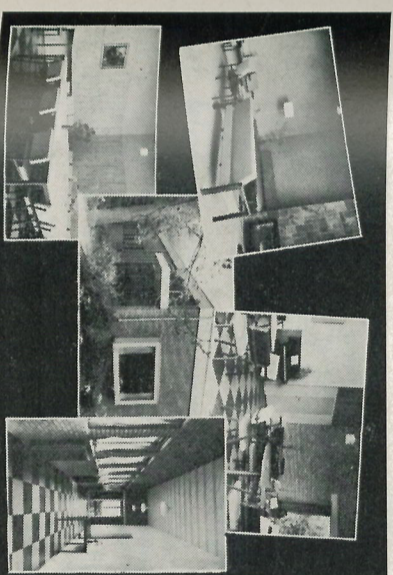
Donderdag 3 november 's middags om 14.00 uur kwam de Ondernemingsraad Maanweg bijeen in het huis Metamorfose bij Kasteel Oud-Poelgeest te Oegstgeest voor een tweedaagse studiebijeenkomst. In de hal werden wij verwelkomd door mejuffrouw Leeuwis, Mr. Kist en de heer Visser. Onder leiding van deze Grote Drie hebben wij twee zeer leerzame en prettige dagen beleefd. Vooral het woord leerzaam zouden wij graag willen onderstrepen; deze dagen zullen vele ondernemingsraadleden nog lang heugen. Bijzonder fijn was de leiding van Mr. Kist, daar deze neutraal tegenover ons stond.

De ondernemingsraadleden moesten ook nog onderling kennismaken en deze kennismaking stond wel in het teken van het wel en wee bij werkverandering. Ook bleek dat bij de een de opvatting over Van der Heem zo geheel anders was dan bij de ander.

Een inleiding van de heer Bömer stond als eerste punt op het programma. „Hoe doen ze het elders?”, was het onderwerp.

De volgende morgen werd er weer fris aangepakt. In groeps gesprekken trad steeds weer de eensgezindheid der ondernemingsraadleden naar voren, zowel van de oude als de nieuwe leden. Als bijzondere attractie vermelden wij nog het wijntje ten huize van de heer en mevrouw Van Duren, dat bij het programmapunt „gelegenheid tot wandelen” aan de orde kwam en dat bijzonder werd gewaardeerd.

Daarna kwam onze fijnste ervaring. De heer Cohen Stuart hield een lezing over „Spelregels bij de communicatie”. Getuige de vele op- en aanmerkingen die losbarstten was onze raad het beslist niet met de heer Cohen Stuart eens. Na de discussie die ontstond sprak de heer Kist voor de

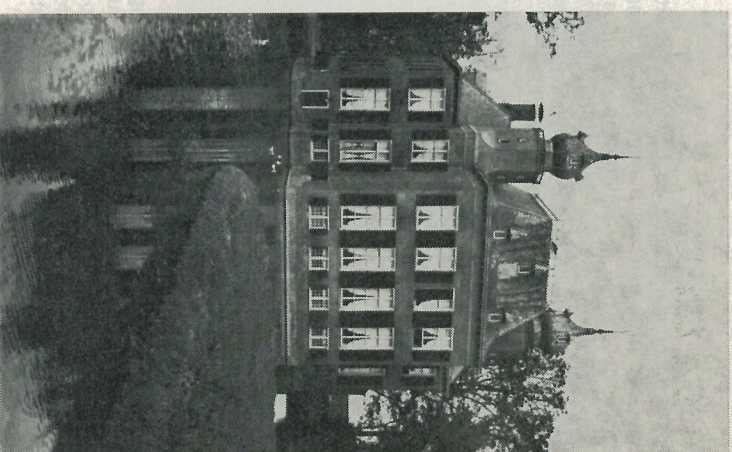

„Het Huis Metamorfose” van het Vormingscentrum Oud-Poelgeest.

De visie van de heer Bömer werd door de meesten gedeeld, wat in de nabespreking tot uitdrukking kwam. Dit had tot gevolg dat de heer Bömer steeds moest besluiten een latere trein naar huis te nemen. Aan het slot van het eerste officiële gedeelte werd er tot diep in de nacht nagekaart, gesjoeld en gepingpongd, waarbij de meeste spelers duidelijk demonstreerden hoe het niet moest. Daarna zocht een ieder zijn kamer op; de rust in Metamorfose was teruggekeerd.

heer Cohen Stuart het verlossende woord: „De thee is klaar, heren!” In dat kwartier-tje bezon de spreker zich om daarna op een bijzondere manier te erkennen dat de Ondernemingsraad ook nog andere taken was toebedeeld.

„Niet verder springen dan de polsstok lang is”, was op zaterdagmorgen het laatste onderwerp. Bijzonder interessant werd hierover nog van gedachten gewisseld in het bijzijn van de heren Ir. Zaaijer en Drs. Dohmen van Philips, die ook kwamen om

te leren, zoals de heer Zaaijer betoogde. Ook de scherts mocht niet ontbreken, vond de leider, die, na enige tegenstand (angst) toch enkele nieuwelingen bereid vond een spelletje te spelen over gebrek aan bescherming uitvloeidend naar de ideale situatie. Door de ervaringen, opgedaan in deze twee dagen, kwam het volgende deskundigen dan ook goed uit de verf. De nabespreking verliep ook bijzonder fijn. Veel hebben wij geleerd op deze bijeenkomst, maar in de praktijk zal moeten blijken of het ook is blijven hangen. Als te elfder ure ingerold ondernemingsraadlid die bijzonder veel heeft mogen leren van sprekers, leiding en collega's en een veel betere kijk op de Ondernemingsraad heeft gekregen, heb ik in deze simpele woorden de indrukken vastgelegd. Ik ben ervan overtuigd dat deze bijeenkomst voor ieder ondernemingsraadlid en belangstellende van grote betekenis zal zijn voor het werk in de Ondernemingsraad.

„De communicatie staat steeds op de voorgrond, maar zonder aller medewerking zal deze ondanks alle moeite tevergeefs zijn”, aldus sprak de heer Kist bij zijn afscheid aan tafel, waar een ieder die zijn hoofd al had volgepropt met conclusies ook de maag had gevuld uit de nassipan. Zaterdag half drie, het was voorbij. Jam-mer!

S. Blijleven

GOOD HOUSEKEEPING

DOOR

R. DE WIT
BEDRIJFSARTS

Als u dit opschrift leest en bemerkt dat dit artikel geschreven is door een arts, dan zult u ongetwijfeld zeggen: Moet iemand mij nog vertellen hoe ik mijn huishouden moet doen, of: welke adviezen kan een arts mij daarin nog geven? Ik zal mij ook stellig niet met uw huishoudboekje bemoeien, maar wel dit opschrift **GOED HUISHOUDEN** nader toelichten.

Deze uitdrukking is de vertaling van de Engelse uitdrukking: Good housekeeping, welke u bij alle mogelijke veiligheidsvoorschriften zult tegenkomen. Men wil hiermee aangeven dat een ieder, wil hij veilig werken, op alles moet letten. Dat bij voorbeeld het gereedschap op de juiste plaats ligt en niet zodanig verstelt is dat door het gebruik ervan ongelukken voor de betreffende persoon kunnen ontstaan.

Ook met betrekking tot de gezondheid is deze uitdrukking van toepassing. Indien men omgaat met stoffen die op de kleren, de handen en armen kunnen komen, dan kunnen er zich nare dingen voordoen. Sommige stoffen die op zich zelf helemaal geen schade zouden doen aan de huid wanneer zij direct worden afgewassen, kunnen bij langdurig contact een directe beschadiging geven. Ook kunnen verschillende stoffen bij daarvoor gevoelige personen overgevoeligheid van de huid teweegbrengen, waardoor bij het geringste contact met die stof eczemen kunnen ontstaan, die voor de betrokken persoon veel nardigheid en ongelief kunnen geven en de behandelende geneesheer voor grote problemen stelt hoe deze huidandoening kan zijn ontstaan. Het is niet te voorspellen wie overgevoelig is voor een stof en wie niet; ook niet of een overgevoeligheidscecum na korte tijd na contact met die stof zal ontstaan. Als het eczeem er eenmaal is, is de overgevoeligheid er ook en deze laatste verdwijnt nooit meer.

Voor alle gevallen waarbij gedurende het werk met stoffen wordt omgegaan die deze genoemde eigenschappen bezitten, is het gebruik van handschoenen noodzakelijk. Wanneer zich iemand met een huidandoening op het spreekuur meldt en je vraagt of hij zijn handschoenen gedragen heeft, dan is heel dikwijls het antwoord: Maar daar kan ik niet mee werken, of: Dan gaan mijn handen zo transpireren. Men laat de handschoenen dan maar

liever op de werktafel liggen en riskeert daarmee een huidandoening die moeilijk geneest en dikwijls opnieuw uitbreekt. Ook zie ik heel dikwijls personen waarvan jas en overall vol vlekken zit. Ook het huidcontact met die vlekken kan deze nare gevolgen hebben. Snellere verschooning van jas en overall brengt meestal de goede oplossing.

In afdelingen waar meerdere mensen gebruik moeten maken van één wasgelegenheid dient iedereen te beseffen dat de handdoek gebruikt moet worden om schone, natte handen af te drogen, maar niet om van de half gewassen handen de restanten van oliën en chemicaliën hieraan af te vegen. Het is namelijk al eens vorgekomen dat iemand die een overgevoeligheid gekregen had voor een bepaalde stof, nadat hij genezen was en in zijn werk niet meer met deze stof in aanraking kwam toch opnieuw een eczeem kreeg. Het bleek nu dat deze man ondanks het feit dat in zijn werk alle voorzorgsmaatregelen waren genomen om contact met de stof te voorkomen, hij hiermede toch in aanraking kwam via de gemeenschappelijke handdoek.

Men moet wel bedenken dat men in een bedrijfsgemeenschap niet alleen voorzorgen moet nemen voor eigen gezondheid, maar medeverantwoordelijk is voor die van zijn collega's.

Ook kan ik niet met genoeg nadruk wijzen op het gevaar van eten van boterhammen of het roken van sigaretten met ongewassen handen. Er zijn gevallen bekend waarbij iemand het gevoel vindt om wanneer zijn handen verontreinigd zijn met chemicaliën, zonder de handen te hebben gewassen sigaretten te roken, zodat deze stoffen ook aan het sigarettenpapier komen en bij het roken via de ademhalingswegen in het bloed worden opgenomen. Wanneer men zoiets maar lang genoeg volhoudt is het gevaar voor ernstige beschadiging van inwendige organen bepaald aanwezig.

Deze enkele voorbeelden zouden met vele uit te breiden zijn. In het belang van uw gezondheid en die van anderen raad ik u daarom aan: zorg ervoor dat er altijd, zowel op uw werk als thuis, sprake is van **GOOD HOUSEKEEPING**.

Mededeling

Volgende week zult u geen VDH-tje ontvangen, omdat er verandering in de verschijningsfrequentie is gekomen.

In plaats van eenmaal per week zal het VDH-tje eenmaal per 14 dagen verschijnen.

Redactie.

Aanvulling

Helaas zijn wij in het verslag van de installatievergadering van de Ondernemingsraad vergeten te vermelden dat de heer G. Kok tot 1e secretaris en de heer D. A. Koemans tot 2e secretaris is benoemd.

OR Sneek koos domicilie in Bakkeveen

Ook de nieuwe Ondernemingsraad Sneek heeft zich in twee studiedagen voorbereid op haar taak.

Evenals in 1964 is de Ondernemingsraad Sneek twee dagen (4 en 5 november) bijeen geweest in de Volkshogeschool „Allardsoog“ te Bakkeveen. In gezelschap van de heren Van Dijk en Faber van Personeelszaken werden de deelnemers vrijdagmorgen hartelijk welkom geheten door de cursusleider, de heer Holtslag.

nemingsraad. Een bewijs dat er uitvoerig gediscussieerd werd, is wel dat het vrijdagavond ± 12 uur was voordat allen hun prachtig gelegen slaapvertrek gingen opzoeken. Van „in slaap vallen“ was er toen ook nog geen sprake, gezien de verdere gesprekken die in de slaapvertrekken werden gevoerd. Zaterdagmorgen werden allereerst 3 dis-

Vriendendienst

Iemand een vriendendienst bewijzen doen wij allemaal „wel eens“. Maar dit 5 dagen per week en 6 jaar lang vol houden, is een uitzondering. Wij menen dan ook aan zo'n bijzondere situatie in het VDH-tje enige aandacht te moeten besteden.

Kort nadat de heer W. Jansen, die blind is, in onze dienst kwam, heeft de heer J. A. Heemskerk de taak op zich genomen hem te begeleiden: „s morgens naar het bedrijf, tussen de middag en 's avonds weer naar huis. De beide heren woonden van de 6 jaar 4 jaar vrij dicht bij elkaar, maar ook toen de heer Jansen ging naar huis, bleef de heer Heemskerk hem vergezellen. Er moest wel eens worden „gevochten“ voor een plaatsje in bus of tram wanneer deze bij slecht weer overvol was, maar dit was de heer Heemskerk wel te vertrouwen.

Vorige week vrijdag heeft de heer Heemskerk voor het laatst zich van zijn taak gekweten, want de heer Jansen is met ingang van 14 november overgegaan naar de PTT; dan zal hij per auto worden opgehaald en thuisgebracht, een prima regeling, maar hij zal nog vaak terugdenken aan de collega Heemskerk, die zich een voorbeeldig collega heeft getoond.

Het klokje van 5, en dus . . .

Bent u een „achteruitganger“ in ons Haagse bedrijf? Zo ja, dan zijn deze regels misschien voor u bestemd.

Als de fluit van 5 uur het einde van de werkdag aangeeft, gebruiken velen van ons het laatste restaurantje van hun energie om naar de rijwielstalling te storven. Stalen rossen worden bekloppen en, bevrijd van hun sloten en andere kluissters, verlaten zij als op vleugels met hun berijders de rijwielstalling. „Als op vleugels . . .“ was dat maar waar. Dan zou er verder niets aan de hand zijn. Maar die stalen rossen blijven op de grond.

En bij het verlaten van hun stalling kruisen zij de weg van anderen, die ook de stal al ruiken. Laten wij het kort maken.

Een dezer dagen kregen wij een telefoontje van een kernlid van de firma Laurens. Dit kernlid vroeg ons of wij u wilden verzoeken bij het verlaten van de rijwielstalling 's avonds uw vaart nog wat in te tomen, zodat de werknemers van Laurens geen gevaar lopen onder onze wielen terecht te komen. Dat verzoek geven wij graag door. Afgezien van alles: U komt uit een uurtje en u bent dus ook wettelijk verplicht voorrang te verlenen!

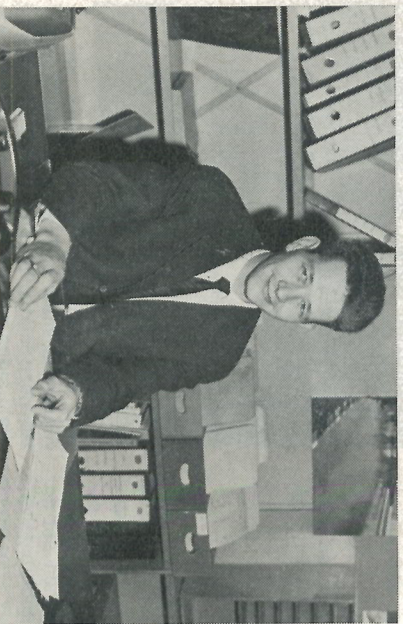
Buurthuis Allardsoog te Bakkeveen F.

Na de koffie gaf de heer Holtslag allereerst een uiteenzetting over de totstandkoming van de volkshogeschool en de werking daarvan. Hierna gingen de cursisten onder leiding van de heer Holtslag, ondanks het minder gunstige weer, een wandeling maken over het terrein van „Allardsoog“. Deze prachtige omgeving met z'n ongerepte natuur maakte op allen een geweldige indruk.

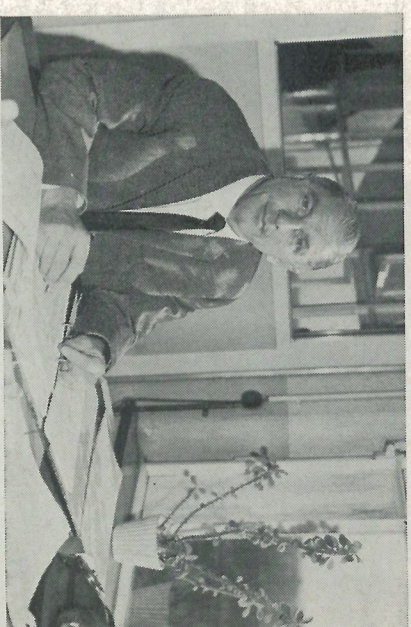
Na de warme maaltijd werd een begin gemaakt met de behandeling van de onderwerpen die voor deze dagen gekozen waren, te weten de techniek van het groepsgesprek, oefening in de gesprekstechniek en problemen rond een onder-

cussiegroepen ter bespreking van het onderwerp „de werknemer in de arbeidssituatie“ gevormd, waarna de gehele groep hierover uitvoerig in discussie ging. 's Middags werd het onderwerp „communicatie“ behandeld, netwel daarna in de film „Meer dan woorden“ duidelijk werd onderstrept.

Zaterdagmorgen arriveerde de heer Van der Kade, die de bijeenkomst die dag verder bijwoonde. Deze bijeenkomst, de discussies, het rollenspel — dat zeker niet onvermeld mag blijven — de huisvesting en verzorging maakten dat allen het zeer geslaagde dagen konden noemen. VD.

De heer M. Baak, die 12½ jaar geleden als wikkelaar in dienst trad, is nu werkzaam op de afdeling Voorcalculatie Den Haag. Wij wensen deze jubilaris 24 november a.s. een prettige dag toe.

24 november is de heer G. H. M. van Rooyen, werkzaam in de sector materiaalvoorziening van het Planbureau Produktie Den Haag, 12½ jaar bij ons in dienst. Wij feliciteren hem met dit jubileum.

Meer e. Rog in het zilver

Beste jubilaris.

Je 25-jarig jubileum bij Van der Heem is in aantocht en ik ga deze brief aan je schrijven. 't Kost me geen moeite: ik ken jou en je gezin zolang dat er weinig meer te verhuilen valt. Hoewel, soms denk ik wel eens: die echte Scheveningers krijg je nooit helemaal door.

Dat allereerste begin van je loopbaan bij Van der Heem — je begon op 1 december 1941 — heb ik niet zo bewust meegemaakt: als LTS'er kwam je op de toon zo geheten Metaalwaren bij de heer Carsouw. Je werd er al gauw uitgepikt als een goede rondslipper „in de dop". Daar had je nu net de eigenschappen voor: doorzettingsvermogen, innerlijke rust en geduld. Ook toen de centerloze kwam, was je de man; centerloze slijpproblemen bestonden er niet meer.

In 1948 komt de Solex. Een kolijfe naar je hand om de vele problemen op te lossen. Dan gaan we produktie maken. De Solex wordt een succes. Via voorman word je baas; een baas wiens gezag steunt op voorbeeld en vakkenis, die respect afdwingt en voor dat gezag geen moeite hoort te doen. In al die jaren ben je een grote steun geweest in de afdeling en dat ben je nog. Ook al zullen wij in de nabije toekomst onze bakens moeten verzetten, dan zal er toch grote behoefte blijven bestaan aan mensen met bokwaamheden en die in staat zijn produktie en kwaliteit hand in hand te doen gaan.

Ook je leergierigheid in al die jaren is spreekwoordelijk. Al de cursussen die je volgde en wat een interesse bracht je op! Bij de heer Van der Kade behoorde je tot de laatste der Mohikanen die het niet opgaf met de cursus wiskunde.

Hartelijk dank

Hierbij dank ik allen die zich voor mijn jubileumviering buitengewoon verdienstelijk hebben gemaakt.

C. Lindenhof,
Spoelenfabricage.

Hierbij dank ik comité Ziekentroost en mijn afdelingsgenoten voor hun belangstelling mij bij mijn ongeluk betoond. Het bloemstukje en de fruitmand heb ik zeer op prijs gesteld.

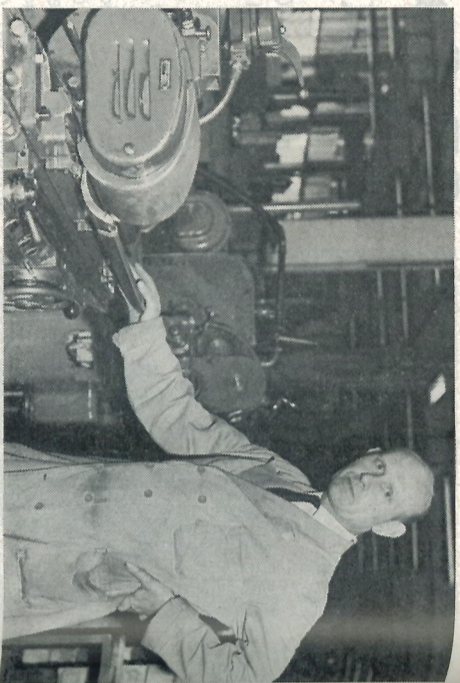
R. Stok,
Eindmontage Elektronica.

Belonide ideeën

DEN HAAG: C. v. d. Luitgaren, Spuiterij, f 150— (aanvullende beloning); J. Schouten, Eindmontage Elektronica, f 95—; J. M. Feytel, Controle Elektronica, f 25—; M. v. d. Ende, Kasistentabrick, f 20—; L. van Hoven; Planbureau Produktie, f 15—;

M. Bostelaar, Transformatorfabricage, f 10—; P. W. Kort de Gids, Voormontage Elektronica, f 10—; P. Tognini, Voormontage Elektronica, f 10.
SNEEK: P. Anders, Radiobouw, f 10—; H. J. Wignand, Afregelen/controle, f 15—;

Helaas was het mij niet mogelijk een ieder ten afscheid de hand te drukken, waarom ik gaarne langs deze weg een ieder nogmaals dank voor de ondervonden samenwerking en de medewerking aan het stand komen van de herhenningscadeaus.
C. Oosthoek,
Personneelszaken.
Mijn jubileum is een waar feest geworden. Allen die hieraan hun bijdrage hebben gegeven dank ik heel hartelijk.
F. H. Nieuwland,
Meetapparatenlaboratorium.

En dan je hobby's: vroeger voetballen en nu dammen. Wel enig verschil, maar niet zo verwonderlijk als de benen wat stijf worden. Rog, wij wensen je nog vele jaren in goede gezondheid en wij hopen je met je 5 vrouwen (waarvan één je wettige) de hartelijke hand te mogen drukken. O ja, voor de vele handendrukkers maak ik het even makkelijk (in volgorde van leeftijd) Simone, Nelly, Marianne en Marijke zijn de kinderen die vaders feest komen opluisteren.

Op 1 december gaat dat gebeuren in de kantine van de Kastenfabriek.

F. C. de Gruijter.

Proficiat

Gebooren
SNEEK: Geert J. H., zoon van H. J. Wignand, Afregelen/controle, d.d. 26-10-1966.
SNEEK: J. Vogel, Radiobouw, met mejuffrouw L. Oosterbaan, d.d. 7-11-1966.

Gehuwd
DEN HAAG: A. W. V. Verwey, Transformatorfabricage, met mejuffrouw Prielat, d.d. 10-11-1966.

Prijswinnaars

1. (f 15—) W. Aarnoudse, 1527.
2. (f 10—) J. R. Moes, 2442.
3. (f 7,50) M. Baak, 3370.
4. (f 5—) mej. J. C. M. Falke, 8100.
5. (f 5—) H. Korsman, 3360.
6. (f 5—) J. Breure, 2123.

Redacteur: C. Schrevel
met medewerking van
mei. R. C. Hartsuiker, Den Haag
N. J. M. Noordendorp, Den Haag

Postbus-adres:
Postbus 1060, Den Haag
Telefoon (070) 81 43 11, toestel 429

het v.d.H.-tje

WEEKLIJKS VERSCHIJNEND PERSONEELSORGAAN VAN VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG EN SNEEK

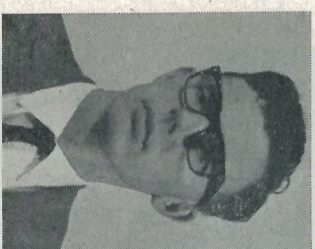
Nr. 913
2 dec. 1966

Lancering in Woomera

Van der Heem gaat de lucht in

Het grote moment is nu niet ver meer, het einde komt in zicht. Er heeft een lange tijd onzekerheid bestaan over de werkelijke lanceerdatum en dat maakte het ook moeilijker om de thuisreis te organiseren. De laatste weken is dat een belangrijk onderwerp van gesprek geweest. Vertegenwoordigers van luchtvaartmaatschappijen hebben al uitgebreid de aandacht gevestigd op al het schoons en aantrekkelijke van eilanden als Fiji, Tahiti, Hawaï enz. of een safari in Kenya en uiteraard op het ongekende genoege om juist met een toestel van hun maatschappij te vliegen.

Niet alleen de lanceerdatum maar ook de openingsdatum van het zwembad is een paar weken uitgesteld, zulks tot veler verdriet. Claudiestiene zwemmers zijn al door de sterke arm uit het bad verwijderd. Daarna zag men in het nachtelijk duister groepen zwemlustigen over het hek klimmen. De temperaturen hier laten dat weten, het weer is weer best (het hier niet).

Ir. K. C. Bredius

centrale en dus neem je de kinderen maar mee. Het is ook normaal om de baby mee te nemen naar de kerk; wie nog te jong is voor het kerkboek, amuseert zich met het kleur- en prentenboek.

Geluzoekers

Hier in de buurt (120 km) is een dorp waar opalen gevonden worden. Wij zijn erheen geweest. Zouwar, precies zo'n dorp zoals wij dat kennen van „Goudzoekers in het wilde westen". Volgens één der

Baby's naar bioscoop en kerk

Wij zijn ook niet geheel van de „cultuur" verstoken. Wekelijks is er een filmavond in de mess. Daar kan men zich dan geriefelijk installeren in lute stoelen terwijl de bar geopend blijft. Zo hebben we onlangs „La Dolce Vita" gezien. Opmerking van Australische meisjes tegen de Italianen: „Zo, nu hebben we eens gezien hoe jullie thuis zijn!"

Maar ja, wanneer er dan in het plaatselijke theater op één avond twee James Bond films vertoond worden dan is het wel rustig in de Eldo-mess. Niet alzo in de bios dank zij de weigermijke schoten van James Bond, zodat zelfs de peuters van 2 jaar op moeders schoot niet kunnen slapen. Kennelijk is hier geen baby's-

geluzoekers gebeurde daar elke week wel iets. Als je ziet wat voor figuren er rondlopen, verbaast je dat helemaal niet. We zijn op bezoek geweest bij een opper van opalen. Daar was wel wat te zien; grote stenen ook, met een waarde van ver over de f 100.000.—. De bedrijfswoning was ook nog voorzien van een Biergarten. Na ons vertrek was er alleen nog maar de Gärten; wij kregen zelfs nog vier flessen wijn cadeau. Thuisgekomen bleek alles nog in en aan de auto's te zitten, wat gezien de hoedanigheid van de „weg" wel een reden tot verbazing was.

Met carbonade bij proefneming

In de afgelopen week zijn uitgebrachte en langdurige checkprogramma's uitgevoerd.

„t Is mis" sprak Sint „met mijn reflexen. Steeds moeilijker valt mij het heksen. Slechts in mijn zadel van skai Voel ik me hoger dan hijg. Maar dan moet ik wel tijdig relaxen!"